

kjer so 16. potresi toliko nesreče vzrokovali. Na novega leta dan je bil dvakrat potres. Ljudje so v strahu in trepetu. Vsi vodnjaki blizo Vezuva so se posušili, kar se vselej zgodi, preden začne ta gora ogenj bljuvati. Potresi so veliko več nesreče napravili, kakor se je doslej mislilo. Mrtvih in ranjenih je kakih 20,000. Samo v mestu Pola so 2000 trupel iz razvlin skopali. Padula in San Pietro ste popolnoma poderte.

Iz Nemškega. Ker po izrečenju zdravnikov zdravje pruskega kralja še ni toliko uterjeno, da bi mogel zopet vladarske opravila prevzeti, je izročil kralj s posebnim pismom te opravila svojemu bratu še za druge tri mesece.

— Blizo Manhajma so zajca vstrelili, kateri je imel dva rožička po mazincu dolga.

Iz Turškega. Rešid paša, veliki vezir, je nagle smerti umrl. Bil je veliki vesir petkrat. Ta prigodek je eden tistih, kateri zaničevaje vsako prevdaranje bliskoma premené vsakratni politični stan. Težka zguba je zadela ne samo Turčije, temuč tudi tisti del Evrope, kateri je z Rešidom resno pomagal turško deržavo učverstiti in predelati. On je bil prvi turški diplomat v evropejski pomeni te besede. Evropejsko izobražen se je izuril v Parizu in Londonu v diplomatičnih umetnostih. Bil je vodja tistim, ki želé Turčiji pravo evropejsko obliko dati in jo v red djati. Da je ravno ta čas umrl, je za razvitje in napredovanje njegove domovine velika nesreča. Pa tudi Evropi se zamo-rejo po njegovi smerti važni nasledki izsnovati. Krepko je peljal moldo-valahijske zadeve do ondi, kjer so današnji dan in ravno je imel svojemu zoperniku, francozkemu poslancu roko podati in se ž njim spraviti. Ali se bodo po njegovi smerti stare razpertije zopet začele?

— Nekaj mescov sem je znani general Klapka v Carigradu, kakor pravijo, kot pooblastenec švajcarskih in francoskih kapitalistov, kateri imajo namen, se z železnicami v Turčiji pečati.

— Leseptu malo upanja sije, da bo svoj namen zastran sueškega vodovoda dosegel, ker je Lord Redcliffe pred svojim odhodom Sultanu rekel, da ne bo nikdar in nikakor v to dovolil. Iz Dunaja pa je brati v „Deutsche allg. Ztg.“, da sta grof Buol in Redcliffe se na Dunaji o tem menila, in sicer tako, da se da misliti, da je angleška vlada odjenjala in da bo Lesept skoraj dobil privoljenje za vodovod.

— Poljak Bystrzanowsky (Arslan paša), turški general, je poslan od turške vlade na Francozko, Angleško in Belgio, vojaške naprave teh dežel spoznavat. 6000 piastrov ima na mesec do smerti.

Iz izhodne Indije. Angleži imajo malo sreče s svojimi generali. Zopet so enega zgubili. Hrabri Havelok je umrl za grižo.

Predpustna.

Nastopil je predpustni čas,
Dekleta! čas veselja.

Jez vem, da marsiktera vas
Snubače bo imela;

Zato sem sklenil vsem mladém,
Neskušenim in priprostem
Nevéstam kaj zapeti,
Vam svét bolj razodeti.

Ve dečve vse verjamete,
Kot Eva, vaša mati;
Potem, ko se že vjamete,
Začnete prevdarjati,
Ko nič več pomagati ni,
Voljno vse svoje žive dni
Terpeti in molčati,
Se v božjo voljo vdati.

Vsakdanja skušnja nas uči:

V soseski se ženiti, —

In zopet druga nam veli,

Čez mejo se botriti.

Kdor koli dalje jo lovi,

Domá gotovo ne slovi,

Ni prida se nadjati,

Previdno je ravnati!

Nekteri gré ko volk okrog,

Devet fará obleta;

Le takega obvaruj Bog

Poštene vse dekleta!

Za dnarje mu je samo már,

Se pulil, glihal kot mesar

Z očetom bo za tebe,

Da vsrečil sam bi sebe.

Kdor v slednjem kotu drugi se
Priduša in ji pravi,
Da ljubi je čez druge vse,
Rožičke mu nastavi!
V zakonu bo, kot pred je bil;
Kakor bo mogel, te bo vil,
Še vest ne bo ga pekla,
Ti boš še menj ko dekla.

Kjer ni zvestobe, mir beži,
Gorje se vkorenini;
Iz vseh strani pekel reži,
Pri takošni družini;
Od dné do dné je večí sklad,
O kratkem pride vse v razpad;
Kjer tako je življenje,
Pri Bogu je rešenje.

Kjerkolj velika je derhal
Pri hiši, se ne voli!
Tvoj živi dan ti bode žal,
Ne vstrežeš vsem nikoli.
Skopuha se kot greha boj,
On čudno delal bo s teboj:
Skopuh do smerti strada
Tik polnega zaklada.

Kdor nosi lahkornost
V možganih še dorašen,
Ne bo ga srečala modrost,
Za vselej je popačen.
Najtežej se spozna bahač,
Nikdar ne manjka mu zvijač,
Orehove lupine
Skazuje za grajšine.

Kateri malo je domá,
Sedí rad pri bokalih,
Ko morska goba žejo ima,
Všpehan je po rokavih;
Pijane takrat se spametje,
Ko vse, kar ima, zapije,
Da mora vodo piti,
Z njo žejo si gasiti.

Kdor žene iše si pijan,
Je strezen rad pozabi;
Za vse bo prav, če vstane sam,
Po drugi naj on grabi:
Izvoli naj si flašico
Za ljubljeno tovaršico,
Ki prav nič ne občuti,
Če tudi ž njo kam buti.

Plesavcu plés gré iz petá,
Ko v letih je, pa jenja;
Igrave vkrotiti se ne dá
Skozi celi čas življenja;
Po očetu se rad zverne sin:
Je oče tukec ali srovin,
Boš večkrat jo skupila,
Če prav nis' kriva bila.

Kdor oča ali matere
Ne ljubi, ne spoštuje,
Mu malokdaj po sreči gré,
Bog vedno ga kaznuje;
Zastonj je skerb in trud njegov
Ves zapusti ga blagoslov;
Ne tlači dolgo trave,
Kdor dela čez postave.

Meškavec je lenuhov brat,
Pregovor zlati pravi;
Se sili, peglja spred in zad
Pa nič iz rok ne spravi.
Nekteri ima več dolgov
Kot v črni goši je germov.
Pa preden zakon sklene,
Kar nič ne razodene.

Zdaj tirjavci ga primejo,
Podajajo si kljuku,
Od vseh strani se snidejo
Ko tice proti čuku;
Vsa dota zgine kakor puh,
In on je spet ko poper suh;
Kjer glad mošnico kolje,
Ni židane več volje.

V kerdelo mater pisanih
Ne daj se uverstiti;
Število malo izmed njih
Sem slišal jih hvaliti;
Tam, kjer je pa že kúp otrok,
Prevzela trumo boš nadlog;
Če ni ti prirojeno,
Ne bo zastonj rečeno!

Ne čuj na te, ki snubijo,
Na te se ne zanašaj,
Naj še tako hvalistijo,
Serce poprej poprašaj:
Al si za njega ali ne;
Potem naj se pogoj začne!
Če jim pa nič ne rata,
Bojé naj se komata! V. K.

Darovi za Vodnikov spominek.

Od I.—V. naznanila . 318 fl. 40 kr.

Gospod dr. Janez Zwayer, advokat v Ljubljani . . .	5 fl. — kr.
„ dr. Rudolf, advokat v Ljubljani . . .	1 „ — „
„ dr. Martinak, c. k. derž. pravdnika namestnik . . .	1 „ — „
„ žl. Redange, direktor pri c. k. dež. sodnii . . .	1 „ — „
„ Janez Šetina, direktor pri c. k. dež. sodnii . . .	1 „ — „
„ Hausner, tergovec . . .	2 „ — „
„ Heller, vradnik pri c. k. priv. sladkornici . . .	2 „ — „
„ Valentin Supan, tergovec . . .	5 „ — „
„ Valentin Česko, posestnik . . .	5 „ — „
„ Jože Jarc, župan v Medvodah . . .	2 „ — „
„ Andrej Zamejc, c. k. učenik verozakonstva . . .	2 „ — „
„ Fedor Bamberg, knjigar . . .	2 „ — „
„ Ivan Urbančič, lastnik Turnograda . . .	10 „ — „
Gospa Josipina Urbančičeva vdova . . .	5 „ — „
Gospod dr. Lovro Toman . . .	5 „ — „
Iz zapuščine Josipine Turnogradske-Toman-ove . . .	5 „ — „

Skupaj . 372 fl. 40 kr.

5. zvezek „Cecilije“ bo zavoljo bolezní gospoda izdatelja še le 15. dan tega mesca na svitlo prišel, in se bo dobil, kakor vsi pozneji, pri gospodu J. Giontini-tu, bukvarji v Ljubljani.